

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Slovenskega društva“ zbor v Slovenske Bistrici.

Nobenemu zboru „slov. društva“ že se neso tolike ovire stavile kakor zboru, katerega je imelo društvo 4. t. m. v Slovenske Bistrici. Pismo pretili so liberalci, kako da nas bodo dali preteptati po domačej mestnej sodrgi, in po delavcih bližnje tovarne, katere bi v ta namen najeli in napojili. Gospo Nedlevo prisilili so, da je moralo dvorano odpovedati, in nad g. Adelsteina so prihajali še zadnji dan, da naj nas ne pusti v svojem hramu zborovati ter mu grozili, da bodo mu šipe pobili. Da celo mestni odbor obrnil se je na namestništvo v Gradec, da nam naj prepove zborovati v Slovenske Bistrici. „Zakaj ravno tukaj, pri nas, mej nami „Nemci“ hočejo zborovati?“ t. j. vprašanje, na katero si nesi znali odgovoriti. Če so videli katerega našinca, so se kar penili, ter se ve da v svojej nemškej omiki insultovali, kogar so le mogli, videti je bilo, kako radi bi imeli kak pretep. Da do tega ni došlo, zahvaliti se je jedino mirnosti in treznosti naših ljudi, kakor tudi skrbnej opaznosti c. kr. politiške oblasti (število žandarjev se je pomnožilo in dragonci, sami kranjski Janezi, so bili pripravljeni) in taktnemu vedenju žandarjev. Celo avstrijsko, črno-rumeno zastavo, ki je vihrala raz g. Adelsteinovo hišo, zapovedal je Slovensko-Bistriški župan pred poludnem okolu 10. ure sneti in odstraniti, češ, da je to demonstracija, katere ne more dovoliti, ter se grozil, da jo bode s silo dal odstraniti, če se ne uboga. Da je cesarska zastava v Avstriji demonstracija, tega še menda ni bilo čuti! Kaj takega je možno samo v Slovenske Bistrici!

Bali smo se zaradi tega, da bode zbor slabo obiskan, bili smo toraj vsi iznenadeni, ko je došlo iz Slovensko-Bistriškega in Konjiškega okraja toliko samih trdnih kmetov, da niti v sobah ni bilo prostora. V dveh sobah stali so natlačeni, da se niti ganiti ni bilo možno. Videli si samo glavo pri glavi še zunaj v veži jih je stalo in ker je bilo še premalo prostora, odprli smo okor in zbirali so se pred okni, da so vsaj slišali, kar se je govorilo. Bilo je do 400 kmetov. Vršilo se je vse v najlepšem redu in navdušenje je bilo neopisljivo.

Popoldne ob treh otvori predsednik slovenskega društva g. Simon zborovanje ter podeli takoj besedo deželnemu poslancu za Mariborski-Slovenje-Bistriški in sv. Lenartski okraj, g. dr. Radaju, iz čegar z veliko pohvalo sprejetega govora posnamemo sledeče:

Pred 6. leti bil sem izvoljen v deželni zbor kot poslanec za Mariborski, Slov. Bistriški in Sv. Lenartski okraj. Že lansko leto sem imel priliko tu biti, ter sem že takrat govoril, kaj se je godilo v deželnem zboru, in danes povabilo me je „Slovensko društvo“, da pridem in račun dam o delovanju v deželnem zboru štajerskem.

Za ta okraj se je le jedna reč rešila, to je cesta od železnice v Dravinjsko dolino. Slovensko-Bistriški okrajni zastop vložil je prošnjo, da se naj na deželne stroške ta cesta napravi. Grof Gleispach je v odseku hotel nasvetovati, da se prošnja odbije. Ali jaz sem mu razložil, da dozdaj Slovensko Bistriški okraj ni nič dobil od dežele; toča, vode, vse nesreče so bile, tako da je ljudstvo čisto ubožalo. Naj se torej ta cesta napravi, da si ljudje kaj zaslužijo, posebno, ker je cesta nujno potrebna. Vsled tega je grof Gleispach nasvetoval, da se naj prošnji ustreže in cesta dovoli, in to je tudi obveljalo.

V zadnjem zasedanju prenaradili smo družinsko postavo. Največ pritoževali so se poslanci iz gornjega Štajerskega, da dekile in hlapci po 14 dneh odhajajo, in to najraje takrat, ko je največ dela. Nova postava določuje, da družinče ne sme mej letom oditi. Ob vseh Svetnikih se sme odpovedati; služba se pa nastopi ob novem letu. Posestnik se lahko zanese, da bode družino, katero si je najel, imel tudi čez leto; da je ne bode samo čez zimo redil, ko je došlo delo, pa mu odide. Postava je tako ostra, da se družinče, ki odide, s silo nazaj prižene. Treba samo predstojniku naznaniti, ki ga skuša nazaj spraviti z lepa. Če ne gre, se pa treba obrniti do politične gosposke, katere pošlje žandarje, da družinče nazaj pripeljejo.

Jaz sem takrat hotel, da bi se tudi viničarska postava prenaradila. Ali reklo se je, da je najbolj potrebno prenaraditi družinsko postavo, viničarska se pa lahko še na prihodnje leto preloži.

Za Slatino smo nekaj ukrenili. Slatina je prej deželi daval čistega dobička po 60.000 gld. Lansko leto pa je bilo 20.000 gld. izgube. Skušali smo torej gospodarstvo v Slatini zboljšati. Ali se nam je posrečilo, videli bomo v kratkem.

Najzadnje pa je bila prenaradba volilne postave.

Volilna postava je za kmete jako neugodna. Na 50.000 kmetov pride namreč jeden poslanec. Če pa gremo v mesta, vidimo, da že na 7000 meščanov pride jeden poslanec. To gotovo ni prav! Ravno tista razmera je pri davkih. Če bi se po pravici delalo, moralo bi na isto število kmetov in davkov priti jednako poslancev, kakor na število in davke meščanske. Vsaj kmetski denar ravno toliko velja, kakor meščanski. Ali v tako pravično prenaradbo volilnega reda liberalci ne bi nikdar dovolili. Kar smo prenaradili, je dvojno. Da smejo voliti petakariji (govornik obširno razlaga o tej stvari) in potem, da vsa mesta in vsi trgi zanaprej doma volijo, kar bo, kakor upamo, tudi nam Slovincem na korist, da dobimo s časom več poslancev v Gradci. Jaz sem še predlagal, da bi se deset trgov, večinom na Slovenskem, ki sedaj volijo s kmeti, predstavilo v mestno skupino, da bi se razmera mej prebivalci in davki, na katere pride na kmetih in na katere v mestih po jeden poslanec, za kmeta vsaj nekoliko zboljšala, in da bi kmetje sami volili ter se ne bi tržani v njihove volitve utikali. Ali liberalci so ta predlog zavrgli.

Konservativni in slovenski poslanci smo predlagali postavo, katere bi prepovedala, da se ne bi vsak hlapec in vsaka dekla smela ženiti se, kakor se hoče. Ali liberalci so tudi ta predlog zavrgli, in dokler bodo liberalci vladarili v deželnem zboru štajerskem, ne dobimo take postave.

Predlagali smo tudi postavo, katere bi določila, da se kmetska posestva ne bi smela tako trgati, da bi moralo toliko ostati rodovini, da se preživi. Žalibog, zavrgli so liberalci tudi ta predlog, kakor v obče skoraj vse, kar bi kmetom koristilo.

Potem sem vlado vprašal zaradi nemškega šulvereina, ter sem rekel, da šulverein sega čez svoja pravila, ter opozoril vlado posebno na to,

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

XXII. Poglavlje.

Samostan.

Ostavili smo Maksima v viharnej noči, na odhodu iz Aleksandrovske slobode. Kosmati Bujan je lajal in skakal okrog njega in veselil se je, da se mu je posrečilo iztrgati se z verige.

Maksim se ni nič odločil, kam da gre, ko je zapustil rojstno hišo. Hotel se je samo iztrgati od nezavisnega življenja carskih ljubimcev, od nepoštenega veselja in vsakdanjih smrtnih kazni. Pustivši za seboj strašno slobodo, prepustil se je Maksim svojej osodi. S prva je priganjal konja, da bi ga ne došli očetovi zasledovalci, ko bi se ta zmisli, poslati jih za njim. Pa kmalu jo je on zavrnil na postanski pot in jahal je počasneje.

Proti jutru je utihnila nevihta. Na vstoku se je prikazala zarja in Maksim je začel razločevati pomične predmete. Ob potu rastle so košati hrasti;

mej njimi so rastle leskovi grmi. Bilo je sveže; deževne kaple so padale z drevja in leno kapale po listji. Kmalu so drobne tičice začele skakljati in žvrgoleti po zelenem grmovju; detel je začel razbijati po suhem drevesu, in vrhove dreves je ozlatilo vzhajajoče solnce. Priroda se je vedno bolj oživila; konj je pogumneje stopal. Razgrinjala se je pred Maksimom, njega domovina, Rusija; veselo bil bi mogel on dihati v njenem svobodnem razprostranstvu, pa žalost mu je legla na srce, široka, ruska žalost. Spomnil se je zapuščene matere, svoje osamelosti, mislil je o mnogem, kar njemu samemu ni bilo jasno; zamišljen začel je peti neko pesen...

Čudno so mile ruske pesni! Besede so ničevne; one so samo predlog; ne besede, ampak sami zvuki izražujejo globoka, nerazumljiva čuvstva.

Tako je, gledoč zeleno grmovje, nebo, ves božji svet, Maksim pel o britkej svojej osodi, o tej svobodi, o materi vlažnej dobri. Ukazoval je konju bežati v daljno tujo deželo, kjer se brez vetra suši in mraza zmrzuje. Naročal je vetru oddati njegov pozdrav materi. Začel je pri prvem predmetu, katerega je zagledal, naštel je vse, kar mu je prišlo na um; pa glas je govoril bolj, kakor besede, a ko bi bil slišal kdo to petje, zasadilo bi se mu bilo

globoko v dušo, in pogosto bi se je domislil v trenutkih britkosti...

Na zadnje, ko je žalost začela premagovati Maksima, nategnil je uzdo, popravil kapo, zažvižgal, zakričal in oddirjal je v skok.

Kmalu so se prikazali pred njim beli samostanski zidovi.

Poslopje je stalo na rebru gore, poraščene s hrasti. Zlate kuplje in rezani križi videli so se mej zelenimi hrasti na prijaznem modrem nebu.

Maksim je srečal odred samostanskih slug v čeladah in oklepni srajcah. Korakali so počasi in peli psalm: „Jaz ljubim tebe, Gospod, moja moč“. Zaslišavši svete besede, ustavil je Maksim konja, odkril kapo in prekrizal se.

Mal potok tekkel je izpod gora. Nekoliko mlinov vrtilo je na njem svoja kolesa. Na bregu so se pasle krave v pisanih gručah.

Vse okrog samostana kazalo je tako tišino, da se je videlo, da je oboroženi obhod nepotreben. Še celo ptice na hrastih so le polglasno čivkale; veter ni šumel z listjem, samo murni so neprestano cvrčali, skrivajoč se v travi. Težko je bilo misliti, da bi hudobni ljudje mogli motiti ta mir in tišino.

„Tukaj se bodem oddahnil!“ pomislil je Mak-

kako to društvo učitelje podkupa. Šulverein naj pusti nas Slovence v miru.

Leta 1809 prišel je Francoz v naše dežele in zahteval je denarja, s celotno kakih 14 milijonov goldinarjev v papirju. Vlada je rekla, naj spravi dežela ta denar vkup; skoraj ves ta denar dali so kmetje in vlada bi ga morala vrniti. Ali vendar tega ni hotela, nego je rekla, da mora ves ta denar dežela dati, ker je bila po sovražniku obsedena. Vsako ministerstvo je do zdaj to stvar pod mizo vrglo, posebno, ko so liberalci imeli večino in je bilo liberalno ministerstvo, takrat so rekli, da ne dajo nič. Dežela bi morala vse to sama trpeti. Tudi tožiti ne bi bilo možno, kajti cesarstvo ni bilo takrat tako, kakor sedaj. Tirolsko ni bilo pri Avstriji, Bavarskega je bilo nekaj več pri nas. Potem so celo Avstrijo na dvoje razcepili: kako bi torej Magjare prisilili, da bi pomagali? Tudi Tirolci ne bi hoteli nič dati. Zatorej ni mogoče na tanko znati, koga bi naj tožili.

Tudi sodnje ni nobene, ki bi smela tu soditi. Taka sodnja bi torej se še le prej morala ustanoviti. Slovenski poslanci baron Gödel, dr. Vošnjak in pokojni Herman so vprašali vlado, ali se ne bi dalo kaj storiti za našo deželo, da ne bi vsega tega denarja izgubila. Baron Gödel je bil prvi, ki je to sprožil. Na to je ministerstvo reklo, da boče nekaj storiti.

Potem sta dva deželna odbornika bila poklicana na Dunaj, kjer sta sklenila s finančnim komisarjem pogodbo: vlada plača 400.000 gld. deželi, kar pa je več, naj dežela prevzame. Ta pogodba predložila se je deželnemu zboru, kateri jo je po dolgem premišljevanju vsprejel. Celotni dolg je znašal 14 milj. goldinarjev v papirju, to je 680.000 gold. avstr. veljave. Ali od teh dolžnih pisem se je že mnogo poizgubilo. Deželni odbornik je na tanko izračunal, da jih je še samo toliko ostalo, da iznašajo okoli 400.000 gld., tako, da bode skoraj vse plačano. Ko smo to videli, mislili smo, da je boljše vsprejeti to pogodbo, kakor pa daje se z vlado pravdati. In tako se imamo zahvaliti sedanjemu ministerstvu, da je dovolilo, kar so sprožili naši slovenski poslanci. Predlog se je sprejel z 34 glasovi proti 20, tudi jaz sem glasoval za njega, kajti mislil sem, da je boljše, da kmetje nekaj dobijo, kakor da čakajo Bog ve kako dolgo in da dežela zgubi okoli 20.000 gld. vsako leto na obrestih.

Celo liberalci, kakor Washington in Neupauer so glasovali za postavu.

Mariborski mestni poslanec se ve da je bil nasproti, on ne ve, kje kmeta jarem žuli in se ne briga za njega. Jaz sem bil na 6 let izvoljen; zdaj bodo nove volitve. Priporočal bi vam, da si na tanko ogledate, koga boste volili. Volite takega gospoda, ki ima srce za Vas in je Vaš domačin. Tujci pa naj bodo tam, od koder so prišli. To Vam priporočam. (Živahna pohvala!)

Več kmetov oglasi se potem k besedi, da izpregovori o potrebah kmetijskega stanu, ter izreče poslancu zahvalo za njegov trud in vestno zastopanje svojih volilcev, ter izreče, da bode še dalje posvetil svoje moči koristi slovenskega naroda!

(Dalje prih.)

sim. „Za temi zidovi ostal bodem nekaj dnij, dokler me ne naha zasledovati oče. Na izpovedi bodem predstojniku odkril svojo dušo, morda mi da za nekaj časa pribežališče.“

Maksim se ni motil. Prestari opat, z dolgo sivo brado, s krotkim pogledom, v katerem je odsevala popolna nevednost svetnih del, vsprejel ga je prijazno. Dva slugi odpeljala sta njegovega trudnega konja. Tretji prinesel je kruha in mleka za Bujana; vsi so se veselo pogovarjali okoli Maksima. Opat mu je ponudil kosilo, a on se je hotel pred vsem izpovedati.

Starec ga je pogledal z radovednim pogledom, kolikor so mu to dovoljevale njegove dobrodušne oči, in ne da bi spregovoril kako besedo, peljal ga je čez obširno dvorišče k nizki cerkvi. Šla sta mimo nadgrobnih križev in dolge vrste celic, obsajenih s cveticami. Bratje, katere sta srečala, so se molče priklanjali. Nadgrobniki kamni so zveneli od korakov Maksima; visoka trava je rastla med nadgrobnimi kamni in na pol zakrivala nadpise; vse je pričalo o minljivosti življenja, vse je klicalo k molitvi in pokori. Cerkev, h katerej je peljal opat Maksim, stala je sredi starih hrastov, in njih stotine veje so skoraj popolnem zakrivalo ozko podolga okna, ki so prepuščala svetlobo skoz prašnata

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje in konec.)

VII. Gosp. tajnik Iv. Murnik poroča, da je visoko c. kr. trgovsko ministerstvo zbornici naznailo, da je Turčija poslužila se svojega prava, da more zahtevati revizijo specialnega carinskega cenovnika, ob enem da je naznaila Turčija načrt o razredbi pri obravnava o reviziji carinskega cenovnika kot podlaga. Visoko c. kr. trgovsko ministerstvo pozivlje torej zbornico, da bi poročala, katero blago se v zborničnem okraju izvažava v Turčijo, v koliki množini ter kake so cene. Te cene da naj bi predstavljale tržne cene na debelo po 100 kilogramov, netto na prostoru, kjer se blago izdeluje, in sicer cena v avstrijskih srebrnih goldinarjih; v slučajih pa, da se navadno ne prodaja blago na vago, marveč po posamnih kosovih, po 12 kosov vkup itd., naj se poleg cene za te jednote naznani tudi vaga in cena za 100 kilogramov. V slučajih pa, če se blaga cena vsled kakovosti močno razločuje, ali če se različno blago v jeden predelek postavi, naj se natančno potem specializuje vrednost. Kar troške (prevažanje, zavarovalnina) zadeva, naj se določijo za večjo množino vkup, in sicer do Carigrada za 100 kilogramov. Sicer pa meni vis. c. kr. trgovsko ministerstvo, naj se ne poizvedá le sploh teoretično, marveč da se pri teh poizvedbah istinito in natančno določi, katero blago in v kaki množini se izvažava v Turčijo; poizvedbe da naj se predložijo potem visokemu c. kr. trgovskemu ministerstvu.

Trgovska zbornica je vsled tega ukaza se obrnila do vseh onih obrtnikov, o katerih je vedela ali vsaj domnevala, da so v kupčijski zvezi s trgovci v Turčiji. Več obrtnikov je naznailo, da se njih izdelki sicer v Turčijo prodajajo, a oni ne trgujejo neposredno s trgovci v Turčiji, marveč dajejo blago le Tržaškim trgovcem, in zaradi tega tudi ne morejo o tej stvari natančneje poročati. Nekoliko odgovorov se pa glasi tako, da se izdelki ne prodajajo v Turčijo, dva vprašana trgovca celo nič nista odgovorila. Iz Kranjske se proda naravnost v Turčijo na leto primeroma 6000 mc. kaljenega jekla v zabojih. Tega jekla 100 kil. velja povprečno 18 gold. Cena jekla je pa tudi višja ter se ravna po raznih vrstah. Kranjsko, koroško in štajersko jeklo je mnogo boljše, nego ono iz nemških in angleških tovarn, iz teh tovarn jeklo pa je 30% do 40% cenejše. Železi bi bilo, da bi se dosegla najnižja carina za uvažanje jekla v Turčijo in delati bi se moralo na to, da bode za vse vrste jekla, katere se iz Avstrije izvažajo, vsaj tista carinska tarifa po vagi, kakršna je za to blago iz Angleške, Nemčije in Francoske. Iz Kranjske se tudi primeroma 2000 mc. kovanih žebeljev izvažava v Turčijo. Povprečna cena za 100 kil. znaša 30 gld. To blago pa je boljši kot ono iz Belgije, Nemčije, Angleške in Francoske, zaradi tega naj bi se skušala tudi pri tem blagu, kakor pri jeklu, doseči nizka carina.

Pri glasovanju se vsprejme predlog: Zbornica naj v smislu tega poročila visokemu c. kr. trgovskemu ministerstvu poroča o vprašanju gori omenjenem.

VIII. G. J. Škrbinec omenja, da je novi

zemeljska stekla v majhnih kositarastih oknicah. Ko sta stopila v cerkev, obdal ja je hlad in mrak. Samo skoz jedno okno, ki je bilo manj zaslonjeno, kakor drugi prihajali so poševni svetlobni žarki in osvetljevali na steni naslikano strašno poslednjo sodbo. Ostali deli cerkve so se zato zdeli še temnejši, pa sem ter tja so se blesketala srebrna jabolka svetnikov, venci na svetih podobah, in s srebrom obiti križi, zahvalne pesni na črnem baržunu, ki je pokrival grob knezov Vorotinskih, ustanoviteljev samostana. Pozlačena na lepo izrezanem ikonostasu (steni pred najsvetejšim) podobna so bila na nekaterih mestih oglju pod pepelom, ki se vsak čas more razvneti. Dišalo je po vlažnosti in dišečem kadilu. Po času so se Maksimove oči privadile polutemi in razločevati druge podrobnosti božje hiše; nad cerkvenimi vrati videl se je odrešenik v svojej moči obdan s kerubini in serafimi in nad njim šestnajst Gospodovih praznikov. Velika slika je predstavljala Janeza Krstnika, s perutami držečega odsekano svojo glavo v skledi. Na stranskih vratih bil je surovo in neumetno napisan prepis mej življenjem in smrtjo, in ločitev duše pravičnega in grešnika. Te mračne podobe napravile so globok utis na Maksima; vsi pojmi o dušnej ponižnosti, o brezpogojnej pokorščini starišem, vse misli, v katerih je bil odgojen, so se

obrti zakon že zadobil moč, a nikjer ni še najti popolnem ustanovljenih zadrug. Gospod govornik torej stavi naslednji predlog: Slavna zbornica naj se obrne v tej zadevi na mestni magistrat.

G. J. Žitnik podpira ta predlog.

Zbornica vzprejme predlog. Potem se seja zaključuje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. maja.

Budgetnemu odseku državnega zbora se je predvčeraj predložilo poročilo o odpisu 75 milijonov galškega dolga. Poročilo, katero je izdelal poslanec Zeithammer, navaja celo zgodovino tega dolga, dolgo vrsto zakonov, patentov in ukazov, ter je sestavljeno jako temeljito. Poslanec Lienbacher je pa v imenu 12 odsekovih članov napovedal votum manjšine, da naj se vladna predloga zavrne. — Gospodska zbornica je včeraj imela sejo, ki je pa izjavila samo svoje obžalovanje povodom smrti cesarice Marije Ane.

Državni zakonik je objavil sankcionirana zakona o dostavnem kreditu za stroške evan-gelijske sinode in o odpravi konzulskega sodstva v Tunisu.

Kakor „Glas Crnogorca“ poroča, je avstrijski šef generalnega štaba, podmaršal baron Beck prošil petek prišel v Cetinje in je tam bil z vsemi častmi, ki pristujejo njegovemu činu vsprejet. Od tam se je pa vrnil v Kotor, spremljan po jednem kneževem pobočniku.

Schönererjev govor je Dunajskim židovskim listom kar sapo zaprl. Še le v včerajšnjem listu se je upala „N. Fr. Pr.“ odgovarjati nanj, ali bolje rečeno, tožiti predsedništvo državnega zbora, da kaj takega dopušča v zbornici govoriti, in gos-pode poslance, da so na to kar molčali. H koncu stvar tako zaobrača, da je tako podivjanje škodljivo parlamentarizmu. Mi bi pa bili v „N. Fr. Pr.“ najbolj pričakovali, da bo naravnost ugovarjala očitaniu tega poslanca, da je podkupljena. Pa se je menda bala, da se ne bi potem po Schönererjevem prizadevanju kaj jednega ne odkrilo, kakor je pri „Deutsche Zeitung“ znana pravda.

Predvčeraj je odpotoval hrvaški ban v Pešto, da se dogovori z ogersko vlado, kateri dan naj se skliče sabor, o predlogah, katere se mu bodo predložile in o nekaterih železniških zadevah.

Ogerskim honvednim častnikom, ki so na odpustu ali v rezervi je višje poveljništvo prepovedalo, pri volitvah agitovati v uniformah.

Vnanje države.

Mej novo imenovanimi vladnimi kandidati za srbsko skupščino so: Kristić, poslanik v Londonu; Kujundžić, poslanik v Rimu; Cedo Majatović, državni svetnik; Vukašin Petrović in Čedomil Popović, sek-cijski šefi; Danić, poslaniški tajniki; dr. Vladan Giorgiević in Celić, svetnika kasacijskega sodišča; nadalje prejšnji skupščinarji: Magazinović, državni svetnik; Jurij Pantelić, bivši pravosodni minister; Joksić, kraljev tajnik; Stojanović in Spasočević, odvetnika in Giorgiević, kupec. — Izmej diploma-tičnega kora sta se dozidaj avstrijsko in francosko poslaništvo odločili obiskati skupščino. — Sinoda je predvčeraj začela svoje seje, koliko škofov bode vo-ljenih, še ni določeno.

Bolgarski minister vnanjih zadev, gospod Balabanov, prišel je bil 1. t. m. v Carigrad, a 3. t. m. se je zopet vrnil čez Plodiv v Sofijo. Trči se, da v Carigradu ni imel nikake diplomatske misije.

z nova oživile v njegovej duši. Dvojil je, ali je prav, da je odpotoval od očeta proti njegovej volji? Vest mu je odgovarjala, da ima prav, pa vendar tudi ona ni bila mirna. Slika strašne poslednje sodbe je pretresovala njegovo domišljijo. Ko je sence hrastovega listja, katerega je majal zunaj okna veter, trepetala na steni kakor majajoča se mreža, zdelo se mu je, da grešniki in hudiči, ki so bili naslikani v človeške velikosti dišejo in se gibljejo. Neka pobožna groza prešinila je njegovo srce. Pal je na tla pred opatom.

— Oče moj, — rekel je, — jaz sem velik grešnik.

— Moli, — odgovoril je krotko starec, — božje usmiljenje je veliko; mnogo ti bode pomagalo kesanje, sin moj!

Maksim je zbral vse svoje sile.

— Teško je moje pregrešenje, — spregovoril je on s trepečim glasom. — Oče moj! poslušaj! Teško mi je izpregovoriti: ohladela je moja ljubezen do carja, srce moje se je obrnilo od njega!

Opat je z začudenjem pogledal Maksima.

— Ne zavrz me, oče moj! — nadaljeval je Maksim: — poslušaj me! Dolgo sem se boril sam seboj, dolgo sem molil pred svetimi podobami. Iskal sem v svojem srci ljubezni do carja, in nesem je našel!

(Dalje prih.)

Ko je v **italijanskej** zbornici Baccarini utemeljil svojo interpelacijo, stavi predlog, da naj zbornica ostane v zadevi železnic pri predlogah, katere je on ob svojem času predložil. Zbornica je z veliko večino vsprejela predlog Depretsov, da se o Baccarinovem predlogu še le posvetuje, ko pride železniški zakon v zbornici na vrsto. — Radi uspehov, katere je dosegla narodna razstava v Turinu, so v Italiji pa tudi v inozemstvu skoraj pozabili na neko predlogo, katero je pred nekaterimi dnevi predložil vojni ministar zbornici, da se letni kontingent vojaških novincev poviša s 65 000 na 80 000 mož. Kakor italijanski listi izračunajo, bode vsa italijanska redna vojska, ako se vsprejme ta predlog štela, 540.000 in milijona mobilne 200.000 mož, tedaj skoraj dvakrat toliko, kolikor jih je imela 1870. leta.

„Paris“ misli, da se **francoske** čete ne bodo umaknile iz Tonkinga, dokler Kitaj ne plača vojne odškodnine. — Vsi francoski listi se bavijo z izidom poslednjih volitev. Veselo znamenje je, da se zlasti v Parizu občinstvo vedno bolj briga za občinsko zadevo, kar kaže to, da se jih je iz 418.519 upisanih volilcev 303 039 udeležilo volitev, tedaj 43.000 več nego lani. Monarhisti in anarhisti so pa izgubili tudi že precej veljave v Parizu, kar je za republiko vsekako dobro znamenje. Lansko leto se je bilo 45 000 monarhističnih in 17.800 anarhističnih volilcev, letos pa samo 34 tisoč monarhističnih in 3500 anarhističnih volilcev.

Danes se v **nemškem** državnem zboru začne drugo branje socialističnega zakona. Ako se se v zbornici zavzame kakor se je v komisiji, bode razpuščen državni zbor. — Zveznega sveta odseki dobili so predlogo zakona proti zlorabi raznesil v predposvetovanje. — Ta zakon bode upeljal strožje policijsko nadzorstvo za napravo, porabo in posest raznetil, ter njih privoz iz inozemstva, in bode določeval, da se strogo kaznuje z ječo, kdor taka raznetila nareja ali zlorabi v ta namen, da bi škodoval premoženju, zdravju ali življenju drugih, in celo s smrtjo, če je vsled tega bil kdo usmrten in je zločinec že naprej mogel videti take posledice. Pruski državni svet kmalu začne svoje delovanje. Ministerstva so že dobila ukaz, da stavijo svoje predloge o imenovanju novih članov. Imenovanja bodo neki jako mnogobrojna, ker je razen princev in državnih ministrov še samo 9 imenovanih članov živih. Pod izjavo o davčni reformi 1820 l. je pa bilo razen princev podpisanih 33 članov. Sodi se, da se bode državni svet bavil z davčnimi in finančnimi vprašanji.

Danes so na **Španjskem** volitve za senat. Kako bodo te volitve izpale se je lahko misliti.

Izseljenje mahomedancev iz **Grške** odstopljenih turških krajev je sedaj končano. Preselile so se skoraj vse mahomedanske rodovine in nastanile največ v Malej Aziji.

Laški list Dirito hvali konkretno in plemenito postopanje Angleške, da je povabila vlasti k konferenci, če tudi se bode ta bavila samo z **egiptovskim finančnim vprašanjem**. Stanje Italije v tem vprašanju je jasno. Njeno sodelovanje je potrdeno Angliji in Franciji. Mi mislimo, da prva vlast priznava, našo pravico, udeleževati se pri tem urejanju, poslednja pa pozna važnost našega so glasja z Anglijo. Pa tudi italijanska vlada spoznava, svojo nalogo in se bode trudila zagotoviti pri konferenci dostojno mesto mlademu, modremu in previdnemu narodu. Londonski in Rimski kabinet sta v najboljšem prijateljstvu; to se pa ne sme tako tolmačiti, da bi mi zavrnili vsakako približanje Francoske. Nam je še celo ležeče na t. m. da napetosti mej Anglijo in Francijo prenehajo, da so le naši interesi v Egiptu in ob Sredozemskem morju zavarovani — Egiptovska vlada je zahtevala, da bode oficijalno zastopana pri konferenci. Angleška vlada na to zahtevo še ni odgovorila.

Angleškemu listu „Daily News“ se je brzojavilo iz Kajire, da se je Berber, kakor poroča nek kupec ki je prišel iz **Sudana**, izročil Madijevima poveljnikoma. Ta sta bila šejk Abd-Vod-Bunnaga, kateri je spremljal Gick-pašo v Kordofan, pa je bil pri Kašfatu ranjen in od Mahdija ujet, Gezali bej, bivši namestnik Chartumskega guvernerja, kateri je pa, ko je bil odpuščen, pridružil se Mahdiju. — Nek arabski list v Kajiri poroča, da Mahdi zahteva za generala Gordona 12 1/2 milijonov odkupnine, ki se ima izplačati v treh mesecih. — V Suakimu je vse mirno, odkar so odšle angleške čete. Število Angležem prijaznih rodov se veča okrog Suakima.

Dopisi.

Iz Gorice 5. maja. [Izv. dop.] V soboto 3. t. m. priredila je naša Čitalnica zadnjo veselico v tej sezoni. Z ozirom na ples, ki je sledil besedi, bila je zadnja sestavljena le iz dveh točk, katere je svirala vojaška godba tukajšnjega pešpolka št. 62, deklamacije „Ljudmila“, pesni „Danici“ in veselo igre v jednem dejanju „Srce je odkrila“. Točki, kateri je svirala vojaška godba pod vodstvom svojega uljudnega kapelnika, ouvertura uglasbena po pl. Thomas-u in „Čehov sen“ uglasben po Illnerji, sti se zvršili v polno zadovoljnost občinstva, isto tako je ugajala občinstvu Ipavčeva pesen „Danici“, katero je mešani zbor pred dobro pel. Gospodičina K., ki je deklamovala Boris Miranovo „Ljudmilo“, je kot

izvrstna deklamovalka našemu občinstvu že znana; tudi sedaj je pokazala v novič, da umé rešiti prevzeto naloga izborna, v čemer jo podpira posebno njen prijeten, krepko doneč glas in redka eleganca v izgovarjanji slovensčine.

Glavna uloga vesele igre „Srce je odkrila“ je v rokah Pavlinke, inšče so ostale uloge druge vrste ali stafaža. Vspeh ali nevspeh igre odvisna sta torej skoraj izključno od Pavlinke, a njena uloga je — po našem prepričanju — jako težka. Misliti si nedolžno, naivno, neizkušeno deklico, katera je oko penzioniranega, po nesreči zaslepljenega stotnika strogo varovalo, da ni prišla v dotiko z nobenim človekom, deklico, v katere prsih vzbujati so se pričeli čuti ljubezni, hrepenenja po družbi in radovednost o lepoti sveta, je lažje, nego predstavljati jo. A naša Pavlinka je to tako mojsterski predstavljala, da jej ni para. Tako ljubeznivo se igra s cvetkami, tako občutljivo peva svoje pesnice, tako naravno, naivno se pogovarja z dedom, ga boža, dobriča se mu, pa se zopet kuja, ker jej neče svojih skrivnosti razodeti, in zopet s tako deklško resnobo okrega staro grdo Urško, da poslušatelj povsem pozabi je li to le igra ali istina.

In potem, kako spretno vrti lestvico, da pomaga ljubimcu čez zid k njej na vrt, kako nedolžno, nežno se z njim pogovarja, kakó otročje naivno se z njim igra in lovi?! Zdi se nam, kakor da bi bila hotela Pavlinka koncem sedanje sezone razkriti cel njen dramatični talent ter nam ogreniti ločitev od sezone.

Prvikrat — kolikor nam znano — nastopila je Urška na našem odru kot igralka, imela je nehvaležno ulogo, kar je mogla predstavljati staro gospodinjico, in vendar sme že danes reči: „veni, vici.“

Stermé smo občudovali, kako se je vedla in sukala stara Urška po deskah, ki svet pomenijo, kakor da bi bila na teh doma, kako je v samosvesti svoje neobhodne potrebe v hiši energično zavračala stotnika — ljudosovražnika ter odločno protestovala, da bi se z njo pometalo, kakor s kakim nebodigatreba. Vsaka njena stopinja in vsaka beseda bila je premišljena in vendar naravna, sploh gospica predstavljala je karakteristično gospodinjico Urško.

Kar je še posebej izgledno pri obeh gospicah, je čista slovensčina, ki nam kaže naš materin jezik v vsej njegovi milobi, obe gospici, rojeni Goričanki, govoriti naš jezik čarobno lepo.

Pergovec in Kamilo sta že znana igralca, izvršila sta tudi sedaj svoji nalogi v obče zadovoljnost.

Po besedi sta bila ples in tombola. Veselica je bila času primerno dobro obiskovana.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je muzeju v Celji za popravo razvalin Celjskega grada 150 gld.

— (Pariški „Figaro“) poroča, kakor trdi, iz verodostojnega vira, da se bode v 28. septembra 1865 poročena princesinja Marija Amalija, najstarejša hči grofa Pariškega poročila z avstrijskim nadvojvodo.

— (Imenovanje.) Računski revident gosp. Fran Čumar imenovan je računskim svetnikom pri finančnem ravnatelstvu v Trstu.

— (Mestni živinozdravnik) gosp. Pavel Skale je te dni na Dunaji napravil izpit s prav dobrim uspehom.

— (Ljubljanski „Sokol“) napravi pri ugodnem vremenu prihodnjo nedeljo svoj prvi letošnji izlet čez Šmartno, Hrastje in sv. Jakob v Dol. V Šmartnem bode ob 1/2 8. uri maša, v Hrastju pri Tinčku zajutrek, v Dolu pri g. Levci skupni obed. Po obedu razveseljevanje s petjem, godbo itd. Pri slabem vremenu se izlet prestavi na prihodnjo nedeljo 18. t. m.

— (O pokojnem dru. Ivanu Gogali,) prinesel je „Grazer Volksblatt“ uvoden članek v sobotni številki. Dasiravno mi še ne moremo biti mej tistimi, katerim velja klerikalnega lista nobel-očitane, da o novem našem vladiki „delajo konjekture, ki čisto niti neso dubovite, vselej pa napačne; da prorokujejo, s tem pa le kompromitujejo svojega proroškega duha“, — vendar omenjamo nekaterih mest iz Graškega orakelja svojim čitateljem na ljubo — če se čuditi hoté. Ta dobri pastir sanjari o „ir-religioznem libertinizmu“, v kateri morejo z narodnih potov zaiti kranjski Slovenci, dalje o „velikonarodnih fantasmagorijah mladih in starih sanjačev“, o „nedovoljenih centrafugalnih težnjah“, o „apostolih zoperne husitske ali ruske prosvete“ itd. Ali naha-jata se tudi stavka: „Novi vladika bode užival ve-

selje, da bode njegov narod, v svojem jeziku se ve da, toda cesarja na Dunaji z navdušenjem hvalil in da ne bode oko obračal proti jugovzhodu, on bode dokazal, da se narod more preporoditi, a da mu za to ni treba zgubiti najvišjih svetinj vere in patrio-tizma“. Bolj odkrito se skoro govoriti več ne more! S studom v srci zavračamo ta iz trte zvita sumni-čenja od sebe in od vsega slovenskega naroda! Nik-dar bi ne bili mislili, da konservativen list iz bliž-njega Gradca, more o kranjskih Slovencih pisati kaj tacega, on, ki ima na čelu zapisano gaslo; „Diligite veritatem, filiam Dei!“

— (Društvo zdravnikov na Kranj-skem) zborovalo je 24. aprila v navzočnosti 15 članov. Ko se zapisnik zadnje seje prečita i odobri, naznani predsednik dr. Schiffer, da pristopi društvu c. kr. sanitetni asistent v Logateci dr. Strgar, in da je unanji član društvo, umirovljeni c. kr. polkovni zdravnik dr. Friderik Braum umri; navzočni ustanejo s sedežev v znamenje sočutja. Pride se k volitvi poslanika in njega namestnika k zboru avstrijskih zdravnikov v Brnu, vladni svetnik prof dr. Valenta se izvoli per acclamationem in po njegovem nasvetu za namestnika ravnatelj porodišnice v Brnu dr. Riedinger. Ko bi slednji ne hotel vsprejeti man-data, naj vodstvo za družega sposobnega namestnika skrbi. Sekundarij kirurškega oddelka dr. Kotzmuth predstavlja bolnika, kateremu je z izvrstno izpalo operacijo zopet vid podelil. Operirani vidi brez in z očali. Operacija obstoji v tem, da se odstrani iz očesa otemnelo léčo (Linse) (Staaroperation.) Govori potem o tehniki te operacije in omeni, da sta na oddelku še dva operirana, katerih pa zdaj ne more predstavljati, ker se ne smeta ustati. Operaterju se izreče občna pohvala. Dr. Schuster govori o hrani otrok, omeni slučaje, v katerih je dovoljeno rabiti umetno hrano, sosebno kravje mleko. Na drobneje razklada razne mlečne conserve in moko za hrano otrok, na kar po končanem govoru prof. dr. Valenta opomni, cilj umetne hrane obstoji o tem, da se basem pre-bavi. Dr. Gregorič demonstruje Hasseja „pessarium acclusivum“ in govori potem o „fakultativni sterilizaciji“, tvarini, katere razpravljati ni mogoče, nego strokovnjaškem listu.

— („Ehret die Frauen...“) V soboto ustanovila se je v Gradci ženska podružnica nemškemu „schulvereinu“. Vabilo, na katero so vkupe pritekale Graške gospe in gospodičine, bilo je pisano jako poetično, — „herzzerreissend“! Mej drugim stoje v njem tudi besede, da je materam sveta naloga zabraniti, „da bi se otrokom uplenilo materin jezik. Čegar sladki glasi so materam na stara leta zaloga svetih spominov na vesele dni njihove mladosti, katere je tudi ohraniti treba, ker od njih za-visi prvi in najmogočnejši čut, ljubezen do njihovih družin.“ Ali pa se s takimi besedami vabi na pri-stopanje k društvu, čegar jedini namen je, nežnim otrokom mešati z nemščino glavo ter tako odtu-jevati jih slovanskim starišem?! „Sladki glasi,“ ki jih „schulvereinovi“ šolmoštri ucepljujejo sloven-skemu rojencu, pač ne donijo prijetno slovenski ma-teri, katere se čisto sramuje ponemčeni sin, ger-mansko napihnena hči! Brez skrbi prepuščamo slo-venskim našim gospem in gospodičnam sodbo o no-vorodni bratovščini „plemenitih mater in devic v nemškem Gradci!“

— (Ubežali) so danes rano zjutraj iz vo-jaške bolnice trije vojaški kaznenci. Zlomili so že-lezje v oknih in z njim prekopali zid proti Latter-manovemu drevoredu in jo popihali. Jeden je od kranjskega polka, jako nevaren tat, bil je tesno uklenen. Drugi je Čeh, od godbe, zaradi tatvine kaznovan, tretji pa lovec. Vojaki iščejo ubežnike po mestu in okolici Ljubljanski.

— (Sneg) je naletaval predvčeraj po Ko-roškem in Tirolskem. Na Obirji pri Železni kapli palo je novega snega nad pol metra na debelo.

— („Hrvatske Vile“) došla nam je 27. številka v novej in po našem mnenju ličnejši obliki. Vsebinska je mnogovrstna izmej podob je po-sebno omeniti ono kiparja Ivana Rendića in „Hercegovka po Rendiću“. Priporočamo ta list, ki ima na-men, izriniti nemške ilustrovane lista.

— (Tržaški Sokol) poklonil je preteklo nedeljo svojemu telovadnemu učitelju g. Ivanu Lav-riču, ki vse leto brezplačno poučuje, lepo srebrno masivno tobačnico z napisom: Telovadno društvo „Tržaški Sokol“ svojemu učitelju Ivanu Lavriču 1834 v Trstu,“ katero mu je izročil starosta g. Vučko-vi s primernim nagovorom.

— (V Trstu) navstala je včeraj zvečer v cerkvi pri novem sv. Antonu mej „šmarnicami“ velika panika. Vnel se je šopek umetnih cvetic na altari in na klic „ogelj!“ bitelo je vse mej groznim krikom k izhodu. Ženske so omedlele, zunaj padali so ljudje po stopnicah in velika sreča je, da razen lahkih prask in pokvarjenih oblek ni bilo večje nezgode. Govori se sicer, da se v gnječi neko deklino poteptali, a k sreči tudi to ni res.

— (Razpisano) je mesto stavbenega svetnika pri politični upravi v Kranjski (VII. razred.) Prošnje do konca t. m. na c. kr. dež. predsedstvo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 8. maja. Truplo cesarice Marije Ane pripeljali so po predpisanem ceremonijelu na kolodvor. Spreveda udeležila se civilna, vojaška in občinska oblastva, vse korporacije in ogromna množica.

Kajira 8. maja. Govori se, da se odpošlje meseca junija večja angleška ekspedicija Gordonu na pomoč.

Carigrad 8. maja. (Oficijalno) Krestovič imenovan je namesto Aleko-paše generalnim guvernerjem Rumelije.

Rim 8. maja. (Agenzia Stefani) O vseh vprašanjih, tikajočih se ribarenja na obalah Dalmacije doseglo se je popolno sporazumljenje. Dotični zapisnik dogotovi se v nekoliko dneh.

Razne vesti.

* (V Lipskem) prične se 12. t. m. dopoldne končna obravnava proti poljskemu pesniku Kraszewskemu in njegovim soobtožencem. Razprava bode javna.

* (Čipke kraljice italijanske.) Na plesu pri vojvodi Aosti, ki je bil prirejen na čast kralju in kraljici v Turinu, imela je kraljica obleko okrašeno s čipkami v vrednosti 200.000 lir.

* (General Černjajev,) ki se sedaj nahaja v Parizu, sprejel je nedavno deputacijo francoskih učenjakov, mej katerimi je bil tudi slavni Lesseps. Prvomestnik geografskega društva zahvalil se mu je za usluge in podpore, katere je naklonil članom francoske ekspedicije v ruske Aziji preteklo leto. — Mati Černjajeva bila je rodod Francosinja. Černjajev odpotoval je koncem minulega tedna v Marseille, od koder namerava v Japan, kjer bode dalje časa ostal. V Parizu je mnogo občeval s francoskimi častniki, ki so ga vodili po mestu.

Narodne-gospodarske stvari.

O žganjpitju.

(Dalje.)

Ako se po drugem potu izračuni koliko vina se v Avstriji na leto popije, najde se, da se pridela v srednjih letinah pevprek 12.000.000 hektolitrov, ker se ga pa komaj 2.000.000 hektolitrov izvaža, ga ostane doma 10.000.000, za katere bi se, računajoč hektoliter po 15 gld. bilo skupilo **150.000.000** goldinarjev.

Angleži neso nič kaj zmernejši od nas, v Londonu na primer se je popilo leta 1876, 224.000.000 litrov **žganja**, 5.123.000.000 litrov piva in 158.000.000 litrov vina. Izračunilo se je, da bi se bil s svoto, ki se je na Angleškem v dveh letih izdala za vpojne pijače **plačal ves državni dolg Angleške**, pa bi še bilo **176 milijonov goldinarjev denarja ostalo**.

Mej Slovenci je vprašanje o žganjpitju še precej novo in to je dobro, kajti to je poročstvo, da slovensko ljudstvo do najnovejšega časa te kuge še ni toliko poznalo. Zdaj pa, ko se z Gorenjskega in Notranjskega čuje eden glas: Odpravite žganje in vse pojde na boljše, je dolžnost slovenskih rodoljubov, da gredo v boj proti nezmernemu žganjpitju, o katerem se more le tatás kaj doseči, ako se vlado pripravi k temu, da izda take naredbe, od katerih je po izkušnjah družih držav kaj uspeha pričakovati.

Iz velikega števila poskušanih sredstev v raznih državah proti nezmernemu žganjpitju, se da soditi, da ni tako lahko tudi po postavnem potu zmanjšati ali odpraviti žganjpitja. Prizadevanje raznih držav posebno Severno-Amerikanskih za uničenje alkoholizma zaslužujejo občno in naše občudovanje, ravno tako ogromne žrtve, osobne in materialne onih prijateljev ljudstva, ki so prvi začeli spoznavati novodobno človeško gorje in ki so celo svoje življenje posvetili veliki nalogi, izruvati iz človeka pogubno strast žganjpitja.

Sredstva za odpravo žganjpitja so in morajo biti različna, kakor so različni uplivajoči momenti.

Razuzdani, neomikani človek, katerega ni več sram, ako za pol dne obleži na cesti, ne bode slusal svarilne besede, ne bode se bal ali sramoval, ako ga zaradi pijanosti zapró. Pri ljudeh, ki so pijanci, žganjpitje iz navade, se ne bode s prisilnimi zakoni, če so še tako strogi, imelo nobenega uspeha. Takih ljudi odvrti od žganjpitja ni drugače mo-

goče, kakor ukreniti, da žganja ne dobijo. Ker takega človeka nobena kazen ne more več poboljšati, ker je v tolikej meri izgubil samosvest, da se ne more več premagovati, kadar žganje vidi, naj bi se kaznoval tisti, ki mu je žganje prodal.

Taki ljudje naj bi se oklicali v celem okraji kot taki, katerim je s kaznijo zabranjeno, prodajati žgano pijačo. Pri žganjpitju pa, ki še neso zgubili samosvesti, se da mnogo doseči s poukom, z zažganjem kazni in z lepimi zgledmi. Naredbe, katere nahajamo v vseh kulturnih državah, so ali preventivnega ali represivnega značaja.

Naredbe prve vrste skušajo neposredno omejiti uživanje alkoholnih pijač, naredbe druge vrste pa kaznujejo pijance in take krčmarje, kateri pravico točiti alkoholne pijače zlorabijo na škodo pivcev.

(Dalje prih.)

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. maja	7. jutraj	734-58 mm.	+ 7-8° C	sl. szh.	obl.	8-50 mm.
	2. pop.	736-70 mm.	+ 13-4° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	739-48 mm.	+ 11-4° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura + 10-9°, za 1-5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	90	kr.
Srebrna renta	81	55	
Zlata renta	101	80	
5% marena renta	96	20	
Akcije narodne banke	856	—	
Kreditne akcije	320	20	
London	121	50	
Srebro	—	—	
Napol.	—	64 1/2	
C. kr. cekini	—	72	
Nemške marke	—	45	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	45	
Ogrska zlata renta 6%	122	55	
— 4%	92	—	
— papirna renta 5%	88	70	
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	50	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	30	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	75	
Kreditne srečke	100 gld.	176	
Rudolfove srečke	10	19	
Akcije anglo-avstr. banke	120	115	
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	209	40

Zahvala.

Za vsestransko, presrečno sočutje mej boleznijo in ob smrti našega nepozabljenega brata, oziroma strica, gospoda

dr. JANEZA GOGALE,

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo k večnemu počitku in za prekrasne vence izrekamo najtoplejšo in najpristranejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 7. maja 1884.

(313)

Žalujoči sorodniki.

Prisrečno zahvalo

za skazano sočutje pri pogrebu moje nepozabljive soproge, oziroma naše matere, gospe

Katarine Lilleg,

izrekamo vsem udeležencem, zlasti pa še dariteljem prelepih vencev in gospodom pevcem za njih ganljivo petje našo najpristranejšo zahvalo.

V Zatičini, v 6. dan maja 1884.

(314)

Žalujoči ostali.

VOŽNE LISTE

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani

slovensko-nemške in nemške

„THE GRESHAM“
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Dunaj, Giselstrasse št. 1, v hiši društva.
Filijala za Ogersko: Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena akcija	frank.	83,780,016-90
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1883	—	16,602,367-70
Izplačnice zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot	—	139,950,000-—
V slednji dvajsetmesečni poslovalni periodi uložilo se je pri društvu za	—	65,726,175-—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek v slednjih 25 letih na uloženi ponudbah več kot	—	1,260,777,854-55

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Val. Zeschkotu.**

(309—1)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.